

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Štefana Sekelského na neverejnom zasadnutí 19. mája 2010 v Bratislave v trestnej veci obvinenej **A. M. pre zločin porušovania domovej slobody** podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. o dovolaní, ktoré podala obvinená prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Š. P., advokáta v Humennom, proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 29. októbra 2009, sp. zn. 7To 23/09, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvinenej A. M. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu v Humennom z 2. marca 2009, sp. zn. 1T 154/2008, bola obvinená A. M. uznaná za vinnú zo spáchania

zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. na skutkovom základe, že

dňa 9. júna 2008 asi o 13.45 hod. cez bránku prišla k vchodovým dverám rodinného domu č. X., kde býva jej švagriná M. V., zazvonila zvončekom pri vchodových dverách, ktoré jej otvorila M. V. a následne tejto vyčítala, že jej manžel V. V. bol v rodinnom dome po ich rodičoch v obci H. a používal elektriku pri zváraní, pričom tejto aj vulgárne nadávala, na čo M. V. vyzvala A. M., aby opustila dvor, sama vošla do domu, po chvíli M. V. niesla v šálke čaj svojej matke A. S., sediacej na lavičke na dvore a v druhej ruke mala mobilný telefón, A. M. bola na dvore, kedy jej táto vytrhla šálku z ruky a hodila ňou po nej, čomu sa vyhla, pričom sa šálka pri dopade rozbila na chodbe domu, zo strachu vošla do chodby, kde ju A. M. napadla tak, že ju ťahala za vlasy, pričom jej zhodila okuliare a vyrazila mobilný

telefón z ruky, následne A. M. vzala do ruky prezuvku, ktorou ju bila a pritom aj vulgárne nadávala, pričom ju zatlačila až k schodom na druhú chodbu. Potom A. M. z domu vybehla na ulicu, kde vykrikovala a nadávala a následne opäť prišla k dverám domu, pri ktorých stála vtedy A. S., matka M. V., vo veku 85 rokov, ktorú rukami sotila na zem tak, že spadla na pravý bok, následne A. M. vošla do chodby domu a hádzala do M. V. prezuvky a pri odchode z domu hodila do tejto ešte tri topánky, uložené pri dverách, pričom M. V. spôsobila pohmoždenie v oblasti ľavej paže na vnútornej strane veľmi ľahkého stupňa, ktoré zranenie si vyžiadalo liečenie najviac 3 dni a A. S. pohmoždenie pravého predlaktia v zadnej časti veľmi ľahkého stupňa, ktoré zranenie si vyžiadalo liečenie najviac 3 dni.

Okresný súd obvinenej A. M. podľa § 194 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/ a § 38 ods. 3 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov.

Podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. jej súd výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil na skúšobnú dobu 2 rokov a súčasne jej uložil probačný dohľad nad správaním v skúšobnej dobe.

Súčasne súd obvinenej podľa § 51 ods. 4 písm. a/ Tr. zák. v rámci probačného dohľadu uložil povinnosť nepriblížiť sa k poškodenej M. V. a A. S. na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydlija oboch poškodených.

Okresný súd zároveň zaviazal obvinenú nahradiť V., škodu vo výške 20,90 €.

Proti rozsudku Okresného súdu v Humennom podala obvinená odvolanie, ktoré Krajský súd v Prešove uznesením z 29. októbra 2009, sp. zn. 7To 23/09, podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podala obvinená prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie z dôvodu uvedenom v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., teda že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Obvinená v dovolaní rozoberala skutkový stav zistený okresným súdom a následne potvrdený krajským súdom. Namietala predovšetkým dôveryhodnosť svedkýň M. V. a A. S.,

ktorých výpoveďami bola v konaní usvedčená, najmä vzhľadom na ich zaujatosť, keďže obe sú v príbuzenskom pomere k jej bratovi V. V. a svojimi výpoveďami jej chcú uškodiť. Poukazuje aj na znalecký posudok MUDr. D. S., ktorý zásadným spôsobom spochybnil tvrdenia svedkýň týkajúce sa ich poranení. Tiež namietala skutočnosť, že odvolací súd sa nezaoberal jej návrhom na vyšetrovanie zdravotného stavu A. S., ktorý by mohol mať vplyv na vierohodnosť jej tvrdení.

Vzhľadom na uvedené obvinená navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil rozhodnutie prvostupňového aj odvolacieho súdu a vec vrátil prvostupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie vo veci.

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Humennom vo vyjadrení k podanému dovolaniu uviedol, že rozsudok Okresného súdu v Humennom, sp. zn. 1T 154/2008, v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 7To 23/09, považuje za zákonný, a preto navrhuje, aby dovolací súd odmietol dovolanie obvinenej podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Najvyšší súd ako súd dovolací síce primárne konštatoval, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), že bolo podané oprávnenými procesnými subjektmi (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.) v zákonom stanovenej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 2 Tr. por.); dospel však k záveru, že nie sú splnené dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Obvinená v dovolaní v princípe namietala súdmi zistený skutkový stav, následne kvalifikovaný ako zločin porušovania domovej slobody, nakoľko mala za to, že jej konanie nenapĺňalo znaky zločinu, ktorý sa jej kladie za vinu.

Dovolanie predstavuje mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorý je určený k náprave v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení, čo vyplýva z dovolacích dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. l/ Tr. por., resp. aj z ustanovenia § 374 ods. 3 Tr. por. Tento mimoriadny opravný prostriedok neslúži k náprave a revidovaniu skutkových zistení, ktoré ustálili v pôvodnom konaní súdy prvého a druhého stupňa.

Vykonávanie dôkazov a ich hodnotenie sa v plnom rozsahu vykonáva v rámci konania pred súdom, a to príslušnými procesnými súdmi ako v prvom stupni, tak aj v konaní o riadnom opravnom prostriedku. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu inštanciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutí súdu druhého stupňa. Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Najvyšší súd Slovenskej republiky nemôže skúmať a meniť správnosť a úplnosť zisteného skutku; dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok môže viesť len k skúmaniu, či boli splnené dôvody vyjadrené v ustanovení § 371 Tr. por.

Nevykonanie dokazovania v rozsahu predpokladanom obvinenou a hodnotenie dôkazov spôsobom, ktorý nezodpovedá predstavám obvinenej, nie je možné uplatniť ako dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. (nesprávne právne posúdenie zisteného skutku), ale ide o skrytú formu vyjadrenia záujmu obvinenej, aby boli vykonané dôkazy (zistený skutkový stav) v jej prospech.

Najvyšší súd na tomto základe, bez meritórneho preskúmania veci, na neverejnom zasadnutí konštatoval, že je zrejme nenaplnenie dôvodov dovolania uplatnených obvinenou, a preto tento mimoriadny opravný prostriedok podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 19. mája 2010

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Vypracovala: JUDr. Jana Serbová

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová